

Sygn. akt VII U 1616/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożenna Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Ala Pilewska-Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Gdańsku

sprawy S. B. (1) i D. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o ustalenie istnienia bądź nieistnienia obowiązku ubezpieczeń społecznych

na skutek odwołania S. i D. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 28 maja 2013 28 maja 2013 r. nr (...) (...) - (...)

1. oddała odwołania,
2. zasądza od ubezpieczonej D. W. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. zasądza od ubezpieczonej S. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1616/13

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. stwierdził, że ubezpieczona D. W. jako nie podlega z tytułu zatrudnienia u płatnika S. G. prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) ubezpieczeniom społecznym – emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 05 listopada 2012 r. nadal.

W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczona D. W. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych przez płatnika S. G. jako pracownik w oparciu o 2 umowy o pracę – na okres próbny od dnia 05 listopada 2012 r. do dnia 04 lutego 2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, oraz na czas określony od dnia 05 lutego 2013 r. do dnia 26 czerwca 2013 r. również w pełnym wymiarze czasu pracy. Obie umowy określały rodzaj pracy – managera ds. rozwoju i wizerunku firmy (...). Wynagrodzenie ustalono na kwotę 6.000 zł brutto miesięcznie. Dnia 14 grudnia 2012 r. D. W. wniosła o wypłatę zasiłku chorobowego związanego z ciążą, opiewające na okres od dnia 12 grudnia 2012 r. do dnia 21 maja

2013 r. W związku z realizacją świadczenia organ rentowy zwrócił się do pracodawcy o udokumentowanie realizacji zawartego stosunku pracy.

W związku z brakiem reakcji na zawiadomienie z dnia 29 stycznia 2013 r. i nie złożenia dokumentacji organ rentowy przeprowadził u płatnika S. G. kontrolę, fizycznie przeprowadzoną w Kancelarii Doradztwa (...) w G. przy ul. (...). W jej ramach przedstawiono dokumenty: umowy o pracę, szkolenie BHP, zaświadczenie lekarskie, kwestionariusz osobowy, szczegółowe warunki zatrudnienia, wykaz obowiązków, informacja o podstawowych warunkach pracy, ocena ryzyka zawodowego na stanowisku managera ds. rozwoju i wizerunku firmy – stanowiące dowód na okoliczność oświadczeń woli obu stron i zawarcia stosunku pracy. Nie są jednak one decydujące w aspekcie oceny tego, czy stosunek pracy faktycznie był wykonywany (wyrok Sądu Najwyższego o sygn. II UK 56/07).

W świetle badanego materiału w istocie istnieją tylko 2 elementy wpływające na okoliczność wykonywania pracy: umowa z salonem fryzjerskim P. R. H.a S. G. z dnia 24 marca 2013 r. (byłym pracodawcą ubezpieczona) oraz wypłata wynagrodzenia w postaci przelewu na jej rachunek bankowy. Organ rentowy stwierdził zatem brak ekonomicznie uzasadnionej podstawy zatrudnienia pracownika, biorąc pod uwagę fakt, iż w okresie poprzedzającym zatrudnienie D. W., jak również w czasie jej niezdolności do pracy nikt inny nie był zatrudniony na stanowisku managera ds. rozwoju firmy. Tym samym w ślad za argumentacją o braku rzeczywistej realizacji woli obu stron organ rentowy stwierdził brak rzeczywistych efektów pracy w ciągu ustalonego wymiaru 8 godzin dziennie w przepracowanym czasie. W materiale dowodowym nie przedstawiono zakresu obowiązków z wykazaniem szczegółowych obowiązków ani list obecności. W okresie zaś zatrudnienia już po 37 dniach ubezpieczona stała się niezdolna do pracy w związku z ciążą. Pozwany stwierdził zatem brak uchwytnych przejawów działań pracownika, zaś zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje, gdzie praca była wykonywana, w jakich godzinach, kto ją nadzorowali czy w trakcie trwania stosunku pracy istniała trwała więź łącząca pracownika z pracodawcą (wyrok Sądu Najwyższego o sygn. akt I PKN 451/99). Organ stwierdził, iż w świetle orzecznictwa podporządkowanie jest jedną z najistotniejszych cech stosunku pracy i jej brak jest wystarczający do uznania, że wykonywana praca nie jest świadczona w ramach stosunku pracy. Konkludując, w ocenie organu doszło do pozornego zatrudnienia oraz nie zaistniała racjonalna przyczyna nawiązania stosunku pracy, co narusza zasady współżycia społecznego w świetle art. 5 k.c. i art. 8 k.p., prowadząc do naruszenia zasad solidarności uczestników systemu ubezpieczeń społecznych oraz ekwiwalentności składek do pobranych świadczeń (k. 105-106 akt ubezpieczeniowych 2914/2013).

Odwołanie z dnia 06 czerwca 2013 r. od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona D. W., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji oraz ustalenie, iż ubezpieczona podlegała od dnia 05 listopada 2012 r. i podlega nadal ubezpieczeniom społecznym, jak również o przesłuchanie stron na okoliczność świadczonej przez wnioskodawczynię pracy w wykonaniu umowy o pracę z dnia 05 listopada 2012 r., przesłuchanie w charakterze świadka P. Z. (właściciela salonu fryzjerskiego kosmetycznego P. R.) z którą płatnik S. G. zawarła umowę o udostępnienie jej wizerunku w celu reklamy salonu na okoliczność wykonywania przez D. W. obowiązków w postaci nawiązania nowych kontraktów oraz przesłuchanie w charakterze świadka W. S. (pełnomocnika S. G.) na okoliczność udziału w zatrudnieniu skarżącej i świadczenia przez nią pracy.

Zaskarżonej decyzji ubezpieczona zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego – art. 58 i 83 k.c. – poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe stosowanie na tle przedmiotowej sprawy, skutkujące przyjęciem stwierdzenia, że umowa wiążąca płatnika i skarżącą jest pozorna
- naruszenie art. 107 k.p.a. poprzez wydanie zaskarżonej decyzji bez wszystkich koniecznych jej elementów składkowych, tj. zupełnego braku uzasadnienia prawnego oraz braku pełnego uzasadnienia faktycznego
- naruszenie prawa procesowego – art. 6, 7, 8 i 11 k.p.a. jako naczelnych zasad postępowania administracyjnego – tj. zasad praworządności, prawdy obiektywnej, pogłębiania zaufania obywateli poprzez ich niezastosowanie w przedmiotowej sprawie i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji bez przestrzegania tych zasad, a właściwie z ich naruszeniem (k. 2-15 akt sprawy).

W odpowiedzi z dnia 02 lipca 2013 r. na odwołanie ubezpieczonej pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji. W jego ocenie w toku niniejszej sprawy położono nacisk na analizę sytuacji pod kątem faktycznego świadczenia pracy, jak i szerszy aspekt zawarcia umowy w świetle zasad współżycia społecznego – co w tej sprawie prowadziło do wniosku o pozornym wykreowaniu stosunku zatrudnienia. Cytowany Sąd Najwyższy wskazał, iż sam fakt zawarcia umowy o pracę nie oznacza jej wykonywania w rzeczywistości. W sprawie zaś sporządzona umowa o pracę uznana została za czynność pozorną, dokonaną wyłącznie dla uzyskania świadczenia z ubezpieczenia społecznego, a nie zmierzającą do rzeczywistego zatrudnienia i świadczenia pracy. Nie ujawniono efektów pracy wnioskodawczyni, jej stanowisko pracy nie istniało ani uprzednio, ani po jej przejściu na zwolnienie lekarskie. Tym samym racjonalność i ekonomiczne powody zatrudnienia nie zostały zachowane. Nadto z uwagi na specyficzność sytuacji płatnika trudno było dać wiarę, iż stosunek pracy podlegał jakimkolwiek nadzorowi, oraz w jakiej formie powinny być realizowane powierzone zadania. W ocenie pozwanego, także mając na uwadze zasadę swobody umów, zawarta umowa o pracę pozostaje czynnością nieważną, zaś ustalony stan faktyczny prowadzi do pokrzywdzenia innych uczestników systemu ubezpieczeń społecznych w świetle zasad ekwiwalentności składek i pobieranych świadczeń oraz solidarności uczestników systemu ubezpieczeń społecznych. W tym zakresie wykreowany stosunek pracy narusza zasady współżycia społecznego (k. 16-17 akt sprawy).

Odwołanie z dnia 21 czerwca 2013 r. od powyższej decyzji wniosła także płatnik S., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji oraz ustalenie, iż ubezpieczona D. W. podlegała od dnia 05 listopada 2012 r. i podlega nadal ubezpieczeniom społecznym. Sformułowała ona analogiczne jak ubezpieczona zarzuty i żądani odwołania, powielając argumentację ubezpieczonej (k. 27-39 akt sprawy).

W odpowiedzi z dnia 30 lipca 2013 r. na odwołanie płatnika pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji. Sformułował on analogiczne jak ubezpieczona zarzuty i żądani odwołania, powielając argumentację przedstawioną w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej (k. 40-42 akt sprawy).

Zarządzeniem z dnia 20 września 2013 r. Sąd na zasadzie art. 219 k.p.c. połączył do wspólnego rozpoznania sprawy odwołań ubezpieczonej D. W. (sygn. akt VII U 1616/13) i płatnika S. (sygn. akt VII U 1777/13) i dalszego prowadzenia pod sygn. akt VII U 1616/13 (k. 44 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik S. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) w G. w zakresie public relations i komunikacji od dnia 01 czerwca 2007 r. Działalność powyższa była zawieszana, a następnie wznowiona od dnia 21 kwietnia 2011 r.

okoliczności bezsporne, vide: wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej - nienumerowane karty akt ubezpieczeniowych

Od dnia 05 listopada 2012 r. płatnik zatrudnił na okres próbny do dnia 04 lutego 2013 r. na podstawie umowy o pracę ubezpieczoną D. W. na stanowisko managera ds. rozwoju i wizerunku firmy (...) w pełnym wymiarze czasu pracy. Z tytułu wykonywanej pracy ubezpieczona otrzymać miała wynagrodzenie miesięczne w kwocie 6.000 zł brutto.

Następnie strony kontynuowały stosunek pracy w ramach umowy o pracę na czas określony od dnia 05 lutego do dnia 21 czerwca 2013 r. Stanowisko, wymiar czasu pracy oraz wynagrodzenie pracownika nie uległy zmianie. W punkcie 3 umowy wskazano, iż data graniczna trwania umowy to ustalona wstępna data porodu ubezpieczonej.

Celem zatrudnienia ubezpieczonej przez płatnika było poszukiwanie nowych sponsorów dla S. w celu zawarcia umów w zakresie indywidualnego sponsoringu sportowca.

dowód: umowa o pracę z dnia 05 listopada 2012 r. – k. 54 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, umowa o pracę z dnia 05 lutego 2013 r. – k. 57 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, szczegółowe warunki zatrudnienia – k. 55 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, ocena ryzyka zawodowego na stanowisku managera ds. rozwoju i wizerunku firmy – k. 15-32 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, karta wynagrodzeń pracownika za grudzień 2012 r. – k. 36 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, kwestionariusz osobowy dla osoby ubiegającej się o zatrudnienie – k. 42 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, kwestionariusz osobowy dla pracownika – k. 49-50 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, wyciąg z rachunku bankowego płatnika za listopad 2012 r. – nienumerowane karty akt ubezpieczeniowych 3074/2013, zeznania ubezpieczonej – protokół skrócony k. 50-52 akt sprawy, protokół elektroniczny k. 53 akt sprawy, zeznania ubezpieczonej – k. 50 akt sprawy, lista płac – k. 59 akt sprawy, dowód przelewu wynagrodzenia za listopada 2012 r. na rzecz ubezpieczonej – k. 60 akt sprawy

Za miesiąc listopad wynagrodzenie ubezpieczona otrzymała przelewem z rachunku bankowego płatnika w dniu 29 listopada 2012 r. w kwocie 4.247,43 zł.

dowód: historia rachunków bankowych płatnika – koperta na k. 67 akt sprawy

Ubezpieczona jest z wykształcenia prawnikiem. W 2001 r. ukończyła specjalistyczne szkolenie w zakresie technik wizażu i profesjonalnego makijażu.

W dotychczasowej pracy zawodowej ubezpieczona zajmowała stanowiska: kasjera sprzedawcy w drogerii (2000-2001), konsultanta firmy kosmetycznej i managera wizażysty (2001-2002 i 2003-2004), referenta ds. prawnych (2005), asystenta radcy prawnego w kancelarii prawniczej (2005-2007), specjalisty ds. windykacji (2007), specjalisty ds. zarządzania wierzycielnościami korporacyjnymi (2007-2008), inspektora i starszego inspektora w Izbie Skarbowej (2008-2011), przedstawiciela naukowego w województwie w firmie farmaceutycznej (2011) oraz dyrektora ds. marketingu (2011-2012).

Jednym z poprzednich pracodawców D. W. była K. Z. (poprzednio K.), z którą płatnik S. zawarła umowę o wykorzystanie wizerunku w 2012 r.

Poprzednie zarobki ubezpieczonej u jej ostatniego pracodawcy wynosiły kwotę 1.500 zł miesięcznie.

dowód: dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych nr (...) na Wydziale (...)G. – k. 58 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, dyplom z dnia 24 maja 2001 r. – k. 60 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, świadectwa pracy – k. 48 i 87-96 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, zeznania ubezpieczonej – protokół skrócony k. 50-52 akt sprawy, protokół elektroniczny k. 53 akt sprawy

Płatnik zgłosił ubezpieczoną do ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego i wypadkowego od dnia 05 listopada 2012 r.

okoliczności bezsporne, vide: zaświadczenie płatnika składek – k. 1 akt ubezpieczeniowych 2914/2013

Po 37 dniach pracy – tj. od dnia 12 grudnia 2012 r. – ubezpieczona D. otrzymała zwolnienie lekarskie w związku z zagrożeniem ciąży. Zwolnienie lekarskie kontynuowała do dnia 21 maja 2013 r.

dowód: kopie zwolnienie lekarskich ubezpieczonej – k. 2 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, kopia karty ciąży ubezpieczonej – k. 64-73 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, zeznania ubezpieczonej – protokół skrócony k. 50-52 akt sprawy, protokół elektroniczny k. 53 akt sprawy, zeznania ubezpieczonej – k. 50 akt sprawy

D. W. urodziła dziecko w dniu 29 czerwca 2013 r. Przebywa na urlopie macierzyńskim, bez prawa do zasiłku macierzyńskiego.

dowód: zeznania ubezpieczonej – protokół skrócony k. 50-52 akt sprawy, protokół elektroniczny k. 53 akt sprawy

Zatrudnienie ubezpieczonej u płatnika w pełnym wymiarze czasu pracy (8 godzin dziennie) nie przyniosło żadnych rzeczywistych rezultatów i efektów wykonywanej pracy.

W ramach wykonywania obowiązków służbowych w okresie od listopada 2012 r. do maja 2013 r. ubezpieczona D. W. doprowadziła jedynie w dniu 24 marca 2013 r. (już w okresie jej zwolnienia lekarskiego) do wyrażenia przez płatnika zgody oraz zawarcia umowy (dwa odrębne oświadczenia) na wykorzystanie wizerunku płatnika S. G., która to zgoda została udzielona na rzecz przedsiębiorstw P. R. w G. oraz H. w G. (A.). Umowa nie przewidywała jakiegokolwiek wynagrodzenia na rzecz płatnika w związku z wyrażeniem zgody na wykorzystanie marketingowo jej wizerunku. Na podstawie umowy kontrahenci płatnika wykorzystali jej wizerunek na ulotkach reklamowych prowadzonej przez siebie działalności.

Przygotowała ona także tabelę potencjalnych sponsorów S., oraz projekt listu, jaki miał być skierowany do potencjalnych sponsorów, którzy mieli zostać w przyszłości pozyskani dla płatnika.

dowód: zgoda na wykorzystanie wizerunku z dnia 24 marca 2013 r., oświadczenie płatnika z dnia 24 marca 2013 r. – nienumerowane karty akt ubezpieczeniowych 3074/2013, tabela potencjalnych sponsorów płatnika z dnia 09 listopada 2013 r. – k. 79-80 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, projekt listu do sponsorów z dnia 15 listopada 2013 r. – k. 82-85 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, foldery reklamowe P. R. & H. – koperta na k. 49 akt sprawy, umowa na wykorzystanie wizerunku z dnia 24 marca 2013 r. – k. 69-70 akt sprawy

Płatnik na potrzeby przedmiotowego postępowania nie przedstawił zakresu obowiązków ubezpieczonej D. W., zawierających szczegółowych jej czynności służbowych, ani też listy obecności lub innej formy ewidencji czasu pracy. Przedłożone szczegółowe warunki zatrudnienia nie precyzowały zakresu obowiązków służbowych pracownika. Nie udokumentowano, gdzie praca ubezpieczonej była wykonywana, w jakich godzinach, przez kogo praca ta była nadzorowana.

okoliczność bezsporna, vide: szczegółowe warunki zatrudnienia – k. 55 akt ubezpieczeniowych 2914/2013, zeznania ubezpieczonej – protokół skrócony k. 50-52 akt sprawy, protokół elektroniczny k. 53 akt sprawy

Stanowisko pracy managera ds. rozwoju i wizerunku firmy nie istniało w przedsiębiorstwie (...) ani przed zatrudnieniem ubezpieczonej D. W., ani też nie zostało obsadzone przez inną osobę po przejściu przez pracownika na zwolnienie lekarskie w związku z ciążą.

okoliczność bezsporna, vide: zeznania ubezpieczonej – protokół skrócony k. 50-52 akt sprawy, protokół elektroniczny k. 53 akt sprawy

Ubezpieczona D. W. z dniem 30 czerwca 2013 r. rozwiązała umowę o pracę z płatnikiem.

okoliczność bezsporna

Płatnik S. począwszy od dnia 25 stycznia 2013 r. jest zatrudniona na czas nieokreślony w wymiarze 1/2 etatu w Restauracji (...) w G. na stanowisku dyrektora ds. public relations za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 7.081 zł brutto.

Od dnia 19 sierpnia 2013 r. do dnia 05 stycznia 2014 r. płatnik przebywał u pracodawcy na dodatkowym urlopie macierzyńskim.

dowód: lista pracowników Restauracji (...) – k. 61 akt sprawy VII U 2218/13 tut. Sądu, akta osobowe S. jako pracownika Restauracji (...) – koperta na k. 63 akt sprawy VII U 2218/13 tut. Sądu

W okresie 25, 26 i 29 kwietnia 2013 r. pozwany organ rentowy przeprowadził u płatnika S. kontrolę w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenie społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszanie do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Była

ona następstwem nie dostarczenia przez płatnika dokumentacji w zakresie potwierdzenia realizacji zawartego z ubezpieczoną stosunku pracy.

dowód: protokół kontroli pozwanego z dnia 29 kwietnia 2013 r. – nienumerowane karty akt ubezpieczeniowych 3074/2013, teczka akt kontroli doraźnej

W dniu 19 sierpnia 2013 r. S. urodziła córkę J..

dowód: akta osobowe S. jako pracownika Restauracji (...) – koperta na k. 63 akt sprawy VII U 2218/13 tut. Sądu

Na podstawie złożonych deklaracji Naczelnik II Urzędu Skarbowego w G. ustalił, iż płatnik S. w roku podatkowym 2012 uzyskała:

- dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie 41.931,25 zł (PIT-36L)
- dochód z wynagrodzenia ze stosunku pracy w kwocie 24.909 zł (PIT-37)
- dochód z działalności wykonywanej osobiście w kwocie 41.952 zł (PIT-37)

ponadto wykazując przychodu z tytułu najmu (PIT-28).

dowód: pismo Naczelnika II Urzędu Skarbowego w G. z dnia 12 lutego 2014 r. – koperta na k. 68 akt sprawy, zeznania płatnika S. – k. 51 akt sprawy

Koszty, obciążające płatnika S. jako pracodawcę, związane z zatrudnianiem wnioskodawczyni D. W. za wynagrodzeniem (podstawą wymiaru składek) w kwocie 6.000 zł wynoszą odpowiednio:

- za listopad 2012 r. (od dnia 05 do 30 listopada 2012 r.) łącznie 1.237 zł, w tym:
 - składka na ubezpieczenie emerytalne – 585,60 zł
 - składka na ubezpieczenie rentowe – 390 zł
 - składka na ubezpieczenie wypadkowe – 115,80 zł
 - składka na ubezpieczenie chorobowe – 147 zł
- za grudzień 2012 r. (od dnia 01 do 11 grudnia 2012 r.) łącznie 439,43 zł, w tym:
 - składka na ubezpieczenie emerytalne – 207,79 zł
 - składka na ubezpieczenie rentowe – 138,39 zł
 - składka na ubezpieczenie wypadkowe – 41,09 zł
 - składka na ubezpieczenie chorobowe – 52,16 zł.

dowód: pismo procesowe pozwanego z dnia 19 marca 2014 r. – k. 85-86 akt sprawy

Zaskarżoną w sprawie decyzją nr 413/2013/UBS/EB z dnia 28 maja 2013 r. pozwany organ ubezpieczeniowy stwierdził, że ubezpieczona D. W. jako nie podlega z tytułu zatrudnienia u płatnika S. G. prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) ubezpieczeniom społecznym – emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 05 listopada 2012 r. nadal.

dowód: decyzja pozwanego o nie podleganiu ubezpieczeniom społecznym z dnia 28 maja 2013 r. – k. 105-106 akt ubezpieczeniowych

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych, aktach kontroli pozwanego oraz w aktach sprawy, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności z urzędu. Ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o dokumentację dostarczoną przez strony. Dowód z dokumentów zgromadzonych w sprawie w zakresie w jakim posłużyły do ustalenia stanu faktycznego Sąd uznał za w pełni wiarygodny, gdyż dokumenty te nie budziły żadnych wątpliwości i nie były przez strony kwestionowane. Dowody w postaci dokumentów urzędowych Sąd ocenił na podstawie art. 244 § 1 k.p.c. ustalając, że skoro w toku procesu nie zostały skutecznie podważone, stanowią świadectwo tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane. Powyższe dowody układają się zdaniem Sądu w spójną całość, wzajemnie się potwierdzając lub uzupełniając. Nie były też kwestionowane przez strony i Sąd dał im wiarę w całej rozciągłości. Sąd także dał wiarę w całości zeznaniom świadka W. R., bowiem były one wewnętrznie spójne, wiarygodne i w całości potwierdzały okoliczności wynikające z innych dowodów uzyskanych w toku postępowania zarówno przed pozwanym organem, jak i przed tut. Sądem.

Stan faktyczny Sąd ustalił również na podstawie zeznań ubezpieczonej D. W. oraz płatnika S. – z tym zastrzeżeniem, iż w ocenie Sądu zeznania powyższych osób zasługują na walor wiarygodności jedynie jednak w zakresie, w jakim posłużyły do stwierdzenia powyższego stanu faktycznego.

Wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka W. S. (księgowego płatnika) nie podlegał badaniu przez Sąd w związku z faktem, iż na rozprawie w dniu 03 grudnia 2013 r. ubezpieczona D. W. cofnęła w/w wniosek (k. 51 akt sprawy).

Z kolei wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka P. Z. (poprzedniego pracodawcy ubezpieczonej w Salonie Fryzjerko-Kosmetycznym (...)w G.) polegał oddaleniu w ocenie Sądu na zasadzie art. 217 § 3 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. w związku z faktem, iż świadek ten zeznać mógł wyłącznie na okoliczności współpracy z płatnikiem, zatem w niniejszym postępowaniu udowodnione dokumentami – tj. zgodą S. na wykorzystanie jej wizerunku (nienumerowane karty akt ubezpieczeniowych) oraz umową o wykorzystanie jej wizerunku z dnia 24 marca 2013 r. (k. 69-70 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie skarżących D. W. oraz S. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem postępowania była odmiennność w dokonaniu przez strony niniejszego postępowania subsumpcji okoliczności faktycznych sprawy pod przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.), dalej: ustawa systemowa, regulujących zagadnienie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Dlatego też przedmiotem rozpoznania Sądu w niniejszej sprawie było zweryfikowanie ustaleń faktycznych poczynionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w trakcie kontroli zakończonej zaskarżoną decyzją z dnia 28 maja 2013 r.

Przeprowadzone w tym kierunku postępowanie dowodowe, w szczególności oparte na nim wnioski, doprowadziło Sąd Okręgowy do przekonania, że sporna decyzja została wydana w sposób prawidłowy i zarzuty skarżących, podnoszone pod jej adresem, nie zasługują na uwzględnienie.

Z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej wynika, że obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym podlegają osoby będące pracownikami.

W myśl art. 11 ust. 1 tejże ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12.

Ustawa systemowa w art. 8 ust. 1 podaje, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a.

Z kolei art. 13 ust. 1 te same ustawy wskazuje, iż obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: pracownicy - od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Mając na względzie specyfikę postępowania w sprawach ubezpieczeń społecznych oraz fakt, iż w przedmiotowej sprawie pomiędzy wnioskodawczynią, a organem ubezpieczeń społecznych powstał spór dotyczący obowiązku ubezpieczeń społecznych (na jaki wskazuje sam ustawodawca w art. 38 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) – Sąd Okręgowy uznał, iż przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie winna znaleźć zasada wyrażona w art. 6 k.c., zastosowana odpowiednio w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sama zasada skonkretyzowana w art. 6 k.c., jest jasna. Ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza, część ogólna. Stanisław Dmowski i Stanisław Rudnicki, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2005 r., Wydanie 6). Również judykatura stoi na takim stanowisku, czego wyrazem jest wyrok Sądu Najwyższego – Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, w którym wyrażono pogląd, iż „Reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, spoczywa on na stronie powodowej. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa”.

Przenosząc powyższą regułę na grunt niniejszej sprawy przyjąć należy, iż skarżące decyzję organu ubezpieczeniowego, zaprzeczając twierdzeniom tego organu, który na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał niekorzystnych dla niej ustaleń, winna była w postępowaniu przed sądem nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń dotyczących obowiązku ubezpieczeń społecznych, ale również, nie ograniczając się do polemiki z tymi ustaleniami, wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których możliwym byłoby wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych z jej stanowiskiem reprezentowanym w odwołaniu od decyzji.

W ocenie Sądu Okręgowego z powyższego obowiązku skarżąca nie wywiązała się w stopniu umożliwiającym uznanie jej twierdzeń i zarzutów za udowodnione poprzez zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Zdaniem Sądu Okręgowego, ubezpieczona D. W. oraz płatnik S. za pomocą przedłożonych dokumentów oraz zeznań własnych nie zdołali obalić ustaleń dokonanych przez pozwanego, sprowadzających się do przyjęcia, że umowy o pracę z dnia 05 listopada 2012 r. oraz 05 lutego 2013 r., podpisane pomiędzy stronami, były zawarte wyłącznie w celu zapewnienia ubezpieczonej jako kobiecie w ciąży wysokich przysługujących świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Sądu, całokształt okoliczności towarzyszących zawarciu przez ubezpieczonej z płatnikiem składek umowy o pracę prowadzi do wniosku, iż strony umowy zamierzały jedynie doprowadzić do nabycia przez ubezpieczoną prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu choroby i macierzyństwa.

Przede wszystkim bowiem niejasne dla Sądu były kryteria, w ramach których płatnik podjął zatrudnienie ubezpieczonej. Ze złożonych wyjaśnień jej i ubezpieczonej wynikało, iż celem zatrudnienia ubezpieczonej przez płatnika było poszukiwanie nowych sponsorów dla S. w celu zawarcia umów w zakresie indywidualnego sponsoringu sportowca. Po pierwsze należy podkreślić, iż do zrealizowania rzekomego powyższego celu zawarcia umowy nigdy nie doszło – żadna umowa sponsorska nie została w spornym okresie zawarta na rzecz S., a więc nie przedstawiono żadnych rzeczywistych efektów pracy D. W. jako pracownika S..

Sąd ze swojej strony w żaden sposób nie kwestionuje motywacji S. w zakresie kontynuowania sportowej kariery oraz argumentacji dotyczącej specyfiki jej dziedziny sportowej (szermierka) jako sportu mało popularnego i niezbyt widowiskowego. Należy jednakże jednoznacznie uznać, iż – wbrew twierdzeniom skarżących – brak jest obiektywnych

efektów pracy D. W. jako pracownika płatnika, a co za tym idzie: uzasadnienia i ustalenia celowości dokonania zatrudnienia tej osoby na takim stanowisku i za wskazanym wynagrodzeniem.

Sąd zważył, iż płatnik na potrzeby przedmiotowego postępowania nie przedstawił zakresu obowiązków ubezpieczonej D. W., zawierających szczegółowych jej czynności służbowych, ani też listy obecności lub innej formy ewidencji czasu pracy. Przedłożone szczegółowe warunki zatrudnienia nie precyzowały zakresu obowiązków służbowych pracownika. Nie udokumentowano, gdzie praca ubezpieczonej była wykonywana, w jakich godzinach, przez kogo praca ta była nadzorowana – z zeznań płatnika nadto wynikało, iż bazując na relacjach koleżeńskich i długiej znajomości, ubezpieczona D. W. nie była w żaden sposób rozliczana z czasookresu (godzin) pracy ani też na tym polu w żaden sposób przez pracodawcę nie była nadzorowana, zaś płatnik S., jak sama wskazywała, dużo czasu ze względu na charakter swojej pracy przebywała poza T., m.in. w W..

Po drugie, żadna ze skarżących nie udowodniła, aby podejmowane były jakiegokolwiek faktyczne działania, zmierzające do pozyskania tychże sponsorów – na powyższą okoliczność nie przedłożono żadnych dowodów w postaci choćby wydruków korespondencji e-mail z potencjalnymi sponsorami (których pozyskanie, jak wskazywały strony, było nadrzędnym i podstawowym celem zatrudnienia ubezpieczonej), bilingów dotyczących rozmów z potencjalnymi kontrahentami czy ustaleń w zakresie terminów spotkań z nimi, przedstawienia świadków potwierdzających zaistnienie i prowadzenie negocjacji czy też projektów ewentualnych umów (które to dowody – wydruki e-maili k. 71-81 akt sprawy – równocześnie ubezpieczona przedłożyła, dokumentując fakt poszukiwania przez siebie pracy w okresie poprzedzającym jej zatrudnienie przez płatnika – zatem można przyjąć, iż dysponując tego rodzaju dowodami na rzekomą własną aktywność jako pracownika płatnika również złożyła by je do akt sprawy). W tym miejscu należy podkreślić brak znaczenia w/w wiadomości e-mail dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy – bowiem dotyczą one, nie kwestionowanej i będącej poza przedmiotem niniejszej sprawy – okoliczności poszukiwania pracy przez D. W., nadto wskazują na okres od stycznia do lipca 2012 r., zatem na kilka miesięcy przed jej zatrudnieniem u płatnika S.; tymczasem przedmiotem badania przez Sąd w niniejszej sprawie była zasadność, celowość zatrudnienia ubezpieczonej u płatnika na konkretnym stanowisku i za wskazanym wynagrodzeniem.

W szczególności dowodu na powyższą aktywność w ramach zatrudnienia u płatnika nie może w ocenie Sądu Okręgowego stanowić tabela potencjalnych sponsorów S. G. (k. 79-80 akt ubezpieczeniowych), sporządzona – jak sugeruje dopisek – przez ubezpieczoną w dniu 09 listopada 2012 r. – bowiem tak niewielki dokument można uznać za owoc co najwyżej części jednego dnia pracy, a nie 37 dni pracy, jakie faktycznie ubezpieczona przepracowała u płatnika przed zwolnieniem lekarskim związanym z ciążą. W podobnym aspekcie w ocenie Sądu należy rozpatrywać projekt listu do sponsorów z dnia 15 listopada 2012 r. (k. 82-85 akt ubezpieczeniowych), który – łącznie z w/w tabelą – nie może być skutecznie i w sposób wiarygodny przedstawiany jako jedyny owoc przeszło miesięcznej pracy menedżera zatrudnianego za wynagrodzeniem 6.000 zł brutto w pełnym wymiarze czasu pracy.

Skarżące argumentowały, iż w ramach wykonywania obowiązków służbowych w okresie od listopada 2012 r. do maja 2013 r. ubezpieczona D. W. doprowadziła w dniu 24 marca 2013 r. (już w okresie jej zwolnienia lekarskiego) do wyrażenia przez płatnika zgody na wykorzystanie wizerunku płatnika S. G., która to zgoda została udzielona na rzecz przedsiębiorstw P. R. w G. (brak dokładnego adresu) oraz H. w G. (A.) (nienumerowane karty akt ubezpieczeniowych). Należy jednakże z całą mocą wskazać, iż oświadczenie płatnika nie przewidywało jakiegokolwiek wynagrodzenia na rzecz płatnika w związku z wyrażeniem zgody na wykorzystanie marketingowo jej wizerunku – pomijając już fakt, iż z bardzo lakonicznej treści oświadczenia nie sposób było jednoznacznie ustalić, jakie konkretnie S. miała by przyjmować na siebie obowiązki. W szczególności, nie zawierało ono zapisu dotyczącego pól eksploatacji wizerunku, form jego wykorzystywania. Nadto, wbrew twierdzeniom ubezpieczonej D. W. (co należy wskazać – prawnika z wykształcenia, co zatem dziwi w kontekście lakoniczności zapisów oświadczenia), z żadnego zapisu tego dokumentu nie wynikało, aby rozliczenie z tytułu udzielenia tejże zgody miało następować w formie barteru (bezgotówkowej wymiany świadczeń) – tym bardziej, iż nie jest to umowa, a jedynie oświadczenie S.. Oświadczenie powyższe zatem nie przewidywało jakiegokolwiek korzyści finansowej dla płatnika – zatem można sformułować tezę, iż w tym właśnie sensie było wręcz

dla niej niekorzystne. Na podstawie umowy kontrahenci płatnika wykorzystali jej wizerunek na ulotkach reklamowych prowadzonej przez siebie działalności (ulotki – koperta k. 49 akt sprawy).

W ocenie Sądu jedynie dla uwiarygodnienia swojego stanowiska na potrzeby niniejszego postępowania dopiero w końcowej jego fazie (k. 69-70 akt sprawy) ubezpieczona przedłożyła umowę na wykorzystanie wizerunku. Nie zostało w żaden sposób wyjaśnione przez nią, z jakiego powodu umowa ta została złożona na tak zaawansowanym etapie postępowania (w dniu 18 marca 2014 r. – zatem rok po jej zawarciu, podczas gdy w/w oświadczenie złożono jeszcze przed wydaniem spornej decyzji tj. przed dniem 28 maja 2013 r.) – mimo, że jak wynika z daty, została ona zawarta w dniu 24 marca 2013 r., analogicznie jak w/w oświadczenie o zgodzie na wykorzystanie wizerunku. W tym stanie rzeczy pozostaje niezrozumiałe, z jakiego powodu w tej samej dacie te same strony w dwóch odrębnych dokumentach dokonały de facto analogicznej regulacji w zakresie uzyskania zgody S. na wykorzystanie jej wizerunku przez firmę P.R. P. Z. w G.. Umowa powyższa w sposób nieco szerszy uregulowała zakres obowiązków płatnika z tytułu jej zawarcia (§ 2, 5), nadto wskazywała, iż przedsiębiorstwo P.R. wyceniło usługę w postaci doczepienia i zagęszczenia włosów marki H. na kwotę 12.000 zł (§ 3), oraz – ponownie – wskazywała, iż obowiązkiem płatnika jest do „godnego reklamowania usług zagęszczenia włosów w ww. salonach jak i same włosy marki H.” (§ 4). Jednocześnie zdaniem Sądu – mając na uwadze § 6 tejże umowy (zapis o bezpłatnym i nieograniczonym korzystaniu z usług fryzjersko-kosmetycznych salonów P.R.) – trudno było w przypadku tejże umowy mówić o jej ekwiwalentności, bowiem w żaden sposób nie wskazano, jaka jest barterowa wartość świadczenia którejkolwiek ze stron: jedyną kwotą pojawiającą się w umowie jest wartość usługi doczepienia i zagęszczenia włosów, wyceniona na 12.000 zł, jednakże w żadnym miejscu nie wskazano, jaka jest łączna wartość świadczeń ze strony przedsiębiorstwa P.R., ani tym bardziej (co istotne z punktu widzenia płatnika i niniejszego postępowania) jaka jest wartość świadczenia ze strony S..

Podkreślić w tym miejscu należy, iż w ocenie Sądu obydwa w/w dokumenty powstały jedynie w celu spreparowania rzekomych efektów pracy D. W. na rzecz S. i uwiarygodnienia przed Sądem wykonania przez ubezpieczoną jakichkolwiek działań (których – co przyznała w swoich zeznaniach każda ze skarżących wprost – tak naprawdę nie było). Nadto, jak już wskazano, niezrozumiałym jest, z jakiego powodu odrębnym oświadczeniem S. wyraziła zgodę na wykorzystanie wizerunku, aby umową z tego samego dnia uregulować identyczną kwestię z tym samym kontrahentem w sposób praktycznie analogiczny, a ubrany w nieco bardziej rozbudowaną formę – a nadto w obydwu przypadkach w sposób, w którym nie sposób dopatrzeć się wymiernego finansowego zysku po stronie płatnika jako pracodawcy ubezpieczonej. Powyższe zaś pozwala przyjąć, iż trafnym jest stanowisko pozwanego organu ubezpieczeniowego w zakresie, w jakim twierdzi on, iż brak jest materialnych przejawów rzekomo wykonywanej przez ubezpieczoną pracy w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres przekraczający miesiąc czasu (zanim rozpoczęła korzystanie ze zwolnienia lekarskiego w związku z ciążą).

W ocenie Sądu Okręgowego szczególności płatnik S. nie wyjaśniła przed Sądem, jakie były faktyczne powody zatrudnienia ubezpieczonej na tym stanowisku – niewątpliwie specjalnie dla niej stworzonemu w ramach przedsiębiorstwa (...). Niesporne było bowiem, że stanowisko managera ds. rozwoju i wizerunku nie istniało w strukturze tego przedsiębiorstwa (de facto, nie zatrudniającego nikogo) ani przed datą zatrudnienia D. W., ani też nie istnieje po rozwiązaniu z tym pracownikiem stosunku pracy. O ile zatem możliwe było by przyjęcie, iż istniała przesłanka uzasadniająca zasadność stworzenia takiego stanowiska, o tyle jednocześnie można by ją rozpatrywać wyłącznie w przypadku, gdyby nadal S. zdecydowała się na zatrudnienie osoby na analogicznym stanowisku do wykonania pracy, którą miała wykonać D. W.. Nic takiego nie miało jednak miejsca i nie zostało wykazane przed Sądem w postępowaniu dowodowym – nadto, jak już wskazano, brak jest podstaw do przyjęcia, iż działalność D. W. jako pracownika płatnika w jakikolwiek sposób faktycznie polepszyła sytuację S. jako marki na rynku i zapewniła jej dopływ takiej ilości kontrahentów (sponsorów), aby dalsze zatrudnianie menedżera można było uznać za zbędne. Równocześnie, skarżące w sposób spójny zeznawały, iż znają się od czasów wspólnej nauki szkolnej – i w tej właśnie płaszczyźnie oraz relacji w ocenie Sądu należy upatrywać podstawy, przyczyny i celu zatrudnienia D. W. przez S..

W ocenie Sądu istnieją także podstawy do zakwestionowania faktu wypłacania ubezpieczonej wynagrodzenia za pracę w zakresie, w jakim zeznawała o tym S.. Z przedłożonych przez płatnika zestawień operacji dla 3 rachunków bankowych w banku (...) S.A. w W. (końcówki numerów rachunków: ... (...), ... (...), ... (...)) wynika jedynie, iż w dniu 29

listopada 2012 r. płatnik wypłacił D. W. kwotę 4.247,43 zł z rachunku bankowego o końcówce numeru ... (...) tytułem wynagrodzenia za miesiąc listopad 2012 r.. Brak jest poza tym dowodów na wypłatę wynagrodzenia za grudzień 2012 r. – odnośnie którego okresu płatnik wskazywała na rozprawie, iż wypłaciła wynagrodzenie pracownikowi w gotówce pomiędzy świętami Bożego Narodzenia a końcem roku 2012 r. Stanowisko takie pozostaje jedynie w sferze nie udowodnionych twierdzeń, którym Sąd nie dał wiary. Jedynie na marginesie Sąd wskazuje, iż S. nie oznaczyła w żaden sposób rachunków bankowych, nie wskazała także, które z nich są jej rachunkami prywatnymi, a który stanowi rachunek bankowy prowadzonej przez nią działalności. Nadto, Sąd ma wątpliwości, czy są to wszystkie rachunki bankowe skarżącej – bowiem na rozprawie 28 stycznia 2014 r. wskazywała także na rachunek bankowy w banku (...) S.A. w W., z którego nie przedłożono wyciągu.

W ocenie Sądu Okręgowego nadto płatnik S. z ekonomicznego i finansowego punktu widzenia nie mogła sobie pozwolić na zatrudnienie w jej sytuacji finansowej pracownika.

Na podstawie złożonych deklaracji Naczelnik II Urzędu Skarbowego w G. ustalił, iż płatnik S. w roku podatkowym 2012 uzyskała: dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie 41.931,25 zł (PIT-36L), dochód z wynagrodzenia ze stosunku pracy w kwocie 24.909 zł (PIT-37), dochód z działalności wykonywanej osobiście w kwocie 41.952 zł (PIT-37), a ponadto wykazując przychodu z tytułu najmu (PIT-28) (pismo Naczelnika II Urzędu Skarbowego w G. z dnia 12 lutego 2014 r. – koperta na k. 68 akt sprawy). Powyższe dokumenty pozwalają przyjąć, iż – mając na uwadze dochody płatnika z tytułu prowadzonej działalności (w ramach której zatrudniła ona ubezpieczoną) – w przeliczeniu na jeden miesiąc zamykały się na kwocie niespełna 3.500 zł, zatem mniejszej niż wynagrodzenie D. W. netto. Same już koszty, obciążające płatnika jako pracodawcę, związane z zatrudnianiem wnioskodawczyni D. W. za wynagrodzeniem (podstawą wymiaru składek) w kwocie 6.000 zł wynoszą odpowiednio: za listopad 2012 r. (od dnia 05 do 30 listopada 2012 r.) łącznie 1.237 zł, za grudzień 2012 r. (od dnia 01 do 11 grudnia 2012 r.) łącznie 439,43 zł (pismo procesowe pozwanego z dnia 19 marca 2014 r. – k. 85-86 akt sprawy). Z przedłożonych również wyciągów z rachunków bankowych wynika, iż rachunek bankowy o końcówce numeru ... (...) w styczniu 2013 r. zamknął się z saldem ujemnym -395,67 zł, rachunek bankowy o końcówce numeru ... (...) został zamknięty w dniu 28 października 2011 r. (zaś od maja 2011 r. pozostawała na nim kwota niespełna 30 zł), zaś saldo na rachunku bankowym o końcówce numeru ... (...) po zapłacie wynagrodzenia D. W. w dniu 29 listopada 2012 r. wynosiło kwotę 94,85 zł.

Powyższy zły stan finansowy płatnika S. w sposób jednoznaczny potwierdzają również ustalenia dokonane w równoległe prowadzonej w tut. Sądzie sprawie o sygn. akt VII U 2218/13 (odwołanie pracodawców S. od decyzji ustalającej nie podleganie przez nią ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w Restauracji (...) w G.). Z akt tejże sprawy, stanowiących dowód również w przedmiotowym sporze, wynika mianowicie fakt, iż począwszy od dnia 25 stycznia 2013 r. jest ona zatrudniona na czas nieokreślony w wymiarze ½ etatu w Restauracji (...) w G. na stanowisku dyrektora ds. public relations za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 7.081 zł brutto. W tym okresie, od dnia 19 sierpnia 2013 r. do dnia 05 stycznia 2014 r., płatnik przebywał u pracodawcy na dodatkowym urlopie macierzyńskim (lista pracowników Restauracji (...) – k. 61 akt sprawy VII U 2218/13 tut. Sądu, akta osobowe S. jako pracownika Restauracji (...) – koperta na k. 63 akt sprawy VII U 2218/13 tut. Sądu). Już w samym odwołaniu (W. U. – pracodawca płatnika – wskazał wprost, iż S. G. została pozbawiona znacznej części dochodów, co postawiło ją w dalszej kolejności w trudnej sytuacji finansowej, a wręcz bez środków do życia dla siebie i dziecka k. 11 akt tejże sprawy).

Mając powyższe na uwadze – wbrew zeznaniom płatnika S. – należało w ocenie Sądu Okręgowego przyjąć, iż (pomijając zagadnienie celu zatrudnienia) w spornym okresie nie zaistniały z ekonomicznego i finansowego punktu widzenia okoliczności pozwalające płatnikowi na zatrudnienie D. W. na stanowisku menedżera za wynagrodzeniem 6.000 zł brutto miesięcznie – analizując zarówno dochody płatnika z prowadzonej przez nią działalności, jak i fakt, iż sama praktycznie w równoległym czasie (niespełna 2 miesiące różnicy) zatrudniła się w oparciu o umowę o pracę u innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą celem poprawy i stabilizacji własnej sytuacji finansowej.

Powyżej opisane okoliczności zaś łącznie zdaniem Sądu prowadzą do jednoznacznego wniosku, iż skarżące D. W. oraz S. w żaden sposób nie wykazały w niniejszej sprawie podstawowych cech stosunku pracy: podporządkowania

pracodawcy, skonkretyzowanego miejsca pracy czy też jednoznacznie wskazanych lub określonych w inny sposób godzin pracy, jak również jakiegokolwiek konkretnego zakresu czynności. Dalej idąc, analiza całokształtu sytuacji ekonomiczno-finansowej płatnika nie pozwala na przyjęcie, aby istniał ekonomiczny cel i w ogóle możliwość zatrudnienia przez jej przedsiębiorstwo pracownika za tak wysokim wynagrodzeniem – dodatkowo przy ustaleniu, iż de facto ubezpieczona praktycznie w samym tylko 37-dniowym okresie pracy nie wykonała jakichkolwiek faktycznych czynności z rzekomego przypisanego jej zakresu obowiązków (pozyskania sponsorów) – zaś w toku niniejszego postępowania nie przedłożono żadnych weryfikowalnych dowodów pozwalających na ustalenie, iż ubezpieczona w spornym okresie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywała pracę na stanowisku menedżerskim w przedsiębiorstwie płatnika.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego wszystkie wskazane powyżej okoliczności prowadzą do wniosku, iż umowy o pracę zawarte w dniu 05 listopada 2012 r. oraz 05 lutego 2013 r. miały na celu jedynie uzyskanie przez ubezpieczoną D. W. świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Co za tym idzie, sporna decyzja pozwanego organu rentowego z dnia 28 maja 2013 r. – zaskarżona w niniejszym postępowaniu przez ubezpieczoną i płatnika – w ocenie Sądu Okręgowego winna zostać uznana za prawidłową. Skoro bowiem nie Sąd uznał jej zatrudnienie u płatnika za całkowicie fikcyjne, zatem podstawa prawna do objęcia jej obowiązkowymi ubezpieczeniami nigdy nie zaistniała.

Z powyżej wskazanych względów, uznając odwołania ubezpieczonej i płatnika za nieuzasadnione, Sąd Okręgowy w punkcie I wyroku na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami, oddalił odwołania skarżących jako niezasadne.

W punkcie zaś II i III wyroku Sąd, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 i 2 w związku z § 3 ust. 1 w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013 r. poz. 490 z późn. zm.), zgodnie z wnioskiem pozwanego organu w odpowiedzi na odwołanie (punkt 5 – k. 16 i 40 akt sprawy), zasądził zarówno od ubezpieczonej D. W., jak płatnika S. jako stron przegrywających postępowania na rzecz organu kwoty po 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozwanego, zasądzając je w stawce minimalnej, biorąc pod uwagę rodzaj i stopień złożoności sprawy, nakład pracy pełnomocnika oraz jego wkład pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i dokonania jej rozstrzygnięcia.

SSO Bożenna Zalewska

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

(...)